

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 10 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa — Letonia) — SIA „Kuršu zeme”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-273/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a TVA-ului achitat în amonte — Articolul 168 — Lanț de livrări de bunuri — Refuzul dreptului de deducere pentru motivul existenței acestui lanț — Obligația autorității fiscale competente de a stabili existența unei practici abuzive)

(2019/C 305/24)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „Kuršu zeme”

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, trebuie interpretat în sensul că, pentru a se refuza dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată (TVA) achitate în amonte, circumstanța că o achiziție de bunuri a avut loc după un lanț de operațiuni succesive de vânzare între mai multe persoane și că persoana impozabilă a intrat în posesia bunurilor în discuție în antrepozitul unei persoane care făcea parte din acest lanț, alta decât persoana care figurează pe factură ca furnizor, nu este, ca atare, suficientă pentru a determina existența unei practici abuzive a persoanei impozabile sau a celorlalte persoane participante la lanțul menționat, autoritatea fiscală competentă fiind obligată să stabilească existența unui avantaj fiscal necuvenit de care ar fi beneficiat persoana impozabilă sau celelalte persoane.

⁽¹⁾ JO C 259, 23.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 11 iulie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-304/18) ⁽¹⁾

(„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Resurse proprii — Taxe vamale — Constatarea unei datorii vamale — Înscrisoare într-o contabilitate separată — Obligație de punere la dispoziția Uniunii Europene — Procedură de recuperare inițiată tardiv — Dobânzi de întârziere”)

(2019/C 305/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung și F. Tomat, ulterior Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung și F. Tomat, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de G. Albenzio, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Prin refuzul de a pune la dispoziție resurse proprii tradiționale într-un cuantum de 2 120 309,50 euro indicate în comunicarea de scoatere din evidențele contabile IT(07)08-917, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 din Decizia 94/728/CE, Euratom a Consiliului din 31 octombrie 1994 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene, al articolului 8 din Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene, al articolului 8 din Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene, al articolului 8 din Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene, precum și al articolelor 10, 11 și 17 din Regulamentul (CEE, Euratom) 1552/1989 al Consiliului din 29 mai 1989 privind punerea în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților, al articolelor 10, 11 și 17 din Regulamentul (CE, Euratom) 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților și al articolelor 10, 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Republica Italiană la plata a patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.
- 4) Obligă Comisia Europeană la suportarea unei cincimi din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 221, 25.06.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Cauza C-316/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Deducerea taxei achitate în amonte — Cheltuieli de administrare a unui fond de dotare care realizează investiții în scopul acoperirii costurilor ansamblului operațiunilor efectuate în aval de persoana impozabilă — Cheltuieli generale)

(2019/C 305/26)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Recurenți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs